

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0746 van 8 maart 2016
in de zaak 2010/0652/A/1/0603

In zake: ██████████

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen
verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 12 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████████ van 9 februari 2010, “houdende voorwaardelijke vergunning van het gedeeltelijk regulariseren van een betonverharding enerzijds en houdende de weigering van de vergunning van het regulariseren van een klinkerverharding en betonnen keermuren anderzijds”, door de deputatie omschreven als “de [voorwaardelijk verleende] stedenbouwkundige vergunning tot de regularisatie van een betonverharding”, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te ██████████ en met als kadastrale omschrijving ██████████

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend, maar heeft wel het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 28 november 2011, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Matthias VALKENIERS, die loco advocaat Peter FLAMEY verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 16 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een klinkerverharding, de regularisatie van betonnen keermuren voor de opslag van grind en zand en de regularisatie van een betonverharding”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan ‘Mechelen’, deels in woongebied gelegen en deels in industriegebied voor milieubelastende industrie.

De percelen zijn eveneens gelegen in de behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling nr. 042/960 van 1 december 1992, meer bepaald als kavel 5. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 oktober tot en met 7 november 2009, wordt één collectief bezwaarschrift met 20 handtekeningen en één individueel bezwaarschrift ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] adviseert als volgt op 24 november 2009:

“ ...

Overwegende dat het ingediende ontwerp stedenbouwkundig aanvaardbaar is voor:

- *het regulariseren van de betonnen keermuren*
- *het regulariseren van de betonverharding met een oppervlakte van 974 m², op voorwaarde dat de bestaande betonverharding ten noorden over een breedte van minimum 12 meter wordt uitgebroken, teneinde het opgelegd groenscherm in de milieuvergunning klasse 2 over een minimale breedte van 15 meter aan te planten,*

Overwegende dat het ingediende ontwerp stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is voor het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² aangezien dit afgesplitst perceel zich deels situeert in een goedgekeurde verkaveling en waarvoor

*op dit moment geen goedgekeurde verkavelingswijziging bestaat m.b.t. de gewijzigde perceelsvorm, perceelsafmetingen en de bestemming. Voor dit terreingedeelte dient vooreerst een verkavelingswijziging te worden bekomen.
...”*

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 2 februari 2010 als volgt voorwaardelijk gunstig voor het regulariseren van de betonverharding, maar ongunstig voor het regulariseren van de klinkerverharding en de betonnen keermuren:

*“...
Het ingediende dossier aangaande de aanvraag tot een stedenbouwkundige vergunning is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen.*

Voor het voorwerp van een gedeelte van de aanvraag werd een PV opgesteld doch het dossier werd door het Parket zonder gevolg gerangschikt.

Ik maak mij de behandeling van de bezwaren, zoals verwoord in het advies van het college van burgemeester en schepenen d.d. 24/11/2009, eigen.

Ik sluit mij, gelet op de gegevens verstrekt door de gemeente aangaande voormeld dossier, deels aan bij de planologische en ruimtelijke motivering opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Derhalve adviseer ik deze aanvraag voor het regulariseren van de klinkerverharding ongunstig, gelet op de motivering in het advies van het college van burgemeester en schepenen.

Derhalve adviseer ik deze aanvraag voor het regulariseren van de betonverharding voorwaardelijk gunstig, mits het aanplanten van een groenscherm zoals voorgesteld in het advies van het college van burgemeester en schepenen. Dit moet gebeuren in het eerste plantseizoen en zeker voor 01/07/2010.

De betonnen keermuren werden opgericht op de grens met het woongebied op de achterste perceelsgrens van de tuinen van woningen langs de Palmbosstraat. Zowel door het materiaalgebruik als hun functie en zijn deze storend voor het woongenot van die percelen.

Deze dienen op minimaal 6 meter uit de perceelsgrens te worden ingeplant, teneinde een voldoende dicht groen zichtscherm te kunnen aanplanten.

*Ik adviseer de regularisatie van de betonnen keermuren dan ook ongunstig. Door de inplanting op de achterste perceelsgrens van de woningen langs de Palmbosstraat wordt het woongenot geschaad, wat inhoudt dat de goede plaatselijke ordening in het gedrang komt.
...”*

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ████████ verleent op 9 februari 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij voor het “deels regulariseren van een betonverharding (en een aanvraag tot het regulariseren van een klinkerverharding en betonnen keermuren, die niet vergund worden – zie verder in deze beslissing)”:

“ ...

Overwegende dat de te regulariseren keermuren op de perceelsgrenzen door hun materiaalgebruik als hun functie storend zijn voor het woongenot van die percelen;

Overwegende dat momenteel in deze omgeving de bepalingen van het gewestplan Mechelen van toepassing blijven en er geen intentie bestaat bepaalde plannen van aanleg op te maken of te wijzigen;

Overwegende dat er op het ingediende bouwplan nergens een aanduiding bestaat dat er bomen zullen geroid worden;

Overwegende dat volgens het inrichtingsplan gevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag de te regulariseren terreinverhardingen aangewend worden voor de opslag van inerte materialen zoals bakstenen, pannen, klinkers, zand, grind, isolatie ...;

Overwegende dat de opslag van deze inerte materialen in open lucht niet langer verenigbaar is met de woonfunctie in het centrum van het kleinstedelijk gebied en dient afgebouwd te worden binnen een redelijke termijn en dit enkel maar mogelijk is mits het aanplanten van een groenscherm zoals bepaald in de milieuvergunning klasse 2 d.d. 10/02/2009 voor perceel 301/b4 als volgt:

- Een 15 meter breed groenscherm langs de noordzijde van het terrein (d.i. langs de zijde van de verkaveling ██████, waarvan sprake in het collectief bezwaarschrift);

Overwegende dat hierdoor de verplichting zal opgelegd worden de bestaande betonverharding ten noorden over een breedte van minimum 12 meter uit te breken teneinde het opgelegd groenscherm over een breedte van 15 meter aan te planten;

- Een 3 meter breed groenscherm langs de oost- en westzijde van dit perceel 301/b4;

Overwegende dat deze onverenigbaarheid van het bedrijf valt te verklaren volgens de beschrijving in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dat kleine fragmenten industriegebied voor milieubelastende bedrijven niet gewenst zijn in het stedelijk woongebied en een herbestemming noodzakelijk is;

Vandaar ook de verklaring dat de milieuvergunning klasse 2 werd afgegeven voor een maximumperiode van 7 jaar die ten einde loopt op 10/02/2016;

Overwegende dat de te regulariseren klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² zich deels situeert in de goedgekeurde verkaveling d.d. 01/12/1992 en waarbij een perceelopsplitsing plaats vond zonder dat er hiervoor een wijziging van de verkavelingsvergunning werd goedgekeurd;

Overwegende dat dit afgesplitst perceel 305/x een samenvoeging betreft van een deel uit lot 5 uit de goedgekeurde verkaveling en een binnenliggend perceel;

Overwegende dat er voor het regulariseren van deze klinkerverharding aldus vooreerst een wijziging van de verkavelingsvergunning dient gekomen te worden aangezien de perceelsvorm, -afmetingen en de bestemming niet in overeenstemming met de goedgekeurde verkaveling;

Overwegende dat het college in deze situatie vanuit stedenbouwkundig oogpunt geen gunstig advies kan innemen m.b.t. de te regulariseren klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m²;

Overwegende dat de bouwaanvraag ook het regulariseren omvat van betonnen keermuren voor de opslag van zand en grind; Hiervan bevinden zich 6 opslagplaatsen met een lengte van 28,5 m en een hoogte van 2,5 m langs de achterste perceelsgrenzen van eigendommen langs de [REDACTED], 2 opslagplaatsen met een lengte van 22,7 m en een hoogte van 3 m langs de achterste perceelsgrens van een woning tangs de [REDACTED] en 2 opslagplaatsen met een lengte van 14,9 m en een hoogte van 2,5 m op het terrein zelf naast de groenzone;

Gelet op het ongunstig bindend advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar m.b.t. de plaatsing van de keermuren tot op de perceelsgrenzen van de aanpalende kavels bestemd voor woningbouw;

...

Overwegende dat het ingediende ontwerp stedenbouwkundig aanvaardbaar is voor het regulariseren van de betonverharding op voorwaarde dat de bestaande betonverharding ten noorden over een breedte van minimum 12 meter wordt uitbroken, teneinde het opgelegd groenscherm in de milieuvergunning klasse 2 over een minimale breedte van 15 meter aan te planten langs deze noordzijde en een 3 meter breed groenscherm langs de oost- en westzijde van dit perceel [REDACTED];

Overwegende dat het ingediende ontwerp stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is voor het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² aangezien dit afgesplitst perceel zich deels situeert in een goedgekeurde verkaveling en waarvoor op dit moment geen goedgekeurde verkavelingswijziging bestaat m.b.t. de gewijzigde perceelsvorm, perceelsafmetingen en de bestemming. Voor dit terreingedeelte dient vooreerst een verkavelingswijziging te worden bekomen. De regularisatieaanvraag voor de aanwezige betonnen keermuren op de perceelsgrens is stedenbouwkundig niet aanvaardbaar, gelet op het ongunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar aangezien deze storend zijn voor het woongenot van de aanpalende percelen;

Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen in de zitting van heden het volgende:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, **tot het deels regulariseren van de betonverharding, die ertoe verplicht is:**

...

2° de volgende voorwaarden vermeld in het advies van de gemachtigde ambtenaar na te leven:

...

5° De bestaande, te regulariseren betonverharding met een oppervlakte van 974 m², dient noordelijk op het terrein te worden uitbroken over een breedte van minimum 12 meter, teninde het opgelegd groenscherm in de milieuvergunning klasse 2 over een minimale breedte van 15 meter aan te planten. Langs de oost- en westzijde van dit perceel dient een groenscherm aangeplant te worden voor een breedte van minimum 3 meter.

6° voor het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² en het regulariseren van de betonnen keermuren wordt GEEN

stedenbouwkundige vergunning afgeleverd.

...”

Niettegenstaande het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ in de geciteerde beslissing al de weigering voor het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² en de weigering voor het regulariseren van de betonnen keermuren vermeldt, herneemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ deze weigering expliciet in een afzonderlijke weigeringsvergunning van 9 februari 2010.

De motieven van deze tweede beslissing zijn echter een exacte kopie van de geciteerde beslissing, want in het beschikkend gedeelte van die beslissing leest men:

“... ”

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning tot het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² en het regulariseren van de betonnen keermuren, omwille van de hierboven vermelde redenen.

...”

De verzoekende partij tekent op 19 maart 2010 bij de verwerende partij administratief beroep aan tegen de beslissing “van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ dd. 9 februari 2010 houdende voorwaardelijke vergunning van het gedeeltelijk regulariseren van een betonverharding enerzijds en houdende de weigering van vergunning van het regulariseren van een klinkerverharding en betonnen keermuren anderzijds”.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bespreekt in zijn verslag van een voor de Raad onbekende datum alleen de regularisatie van de betonverharding en adviseert het administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 4 mei 2010 beslist de verwerende partij op 12 mei 2010 als volgt het beroep onontvankelijk te verklaren:

“... ”

Bij nazicht van het beroepschrift blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure:

- *Het beroep is niet per beveiligde zending ingediend.*
- *Een afschrift van het beroepschrift is niet gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de vergunningsaanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen.*
- *De dossiervergoeding van 62,50 euro is niet betaald.*
- *Het beroepschrift is niet vergezeld van het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.*

Er wordt middels één beroepschrift beroep aangetekend tegen twee afzonderlijke beslissingen van het schepencollege, hetgeen niet correct is.

De VCRO bepaalt immers in artikel 4.7.21.§1 dat tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de

vergunningaanvraag een georganiseerd beroep kan ingesteld worden bij deputatie.

Aangezien er in casu twee beslissingen werden genomen, dienden er twee beroepsprocedures opgestart te worden en niet 1 gemeenschappelijk.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft eveneens een beroep ingesteld tegen de beslissing van de verwerende partij van 12 mei 2010, dat stelt *“het beroep (...) waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd tot de regularisatie van een klinkerverharding en de regularisatie van betonnen keermuren voor de opslag van grind en zand (...) wordt niet ingewilligd”*. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1011/0858/A/1/0809.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

De vordering is ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Enig Middel

Standpunt van de partijen

In haar enig middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.7.21, §1 en §2, 1°, §4 en §5 VCRO, artikel 4.7.23, §1 VCRO, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het materieel motiveringsbeginsel, het beginsel van de hoorplicht, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, evenals de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag en machtsoverschrijding.

In een eerste onderdeel van haar eerste middel stelt de verzoekende partij in hoofdorde dat de verwerende partij, na een *“kunstmatige opsplitsing in twee dossiers”* van haar aanvraag, ten onrechte *“tot het totaal absurde besluit is gekomen dat “middels één beroepschrift beroep aangetekend wordt tegen twee afzonderlijke beslissingen van het schepencollege, hetgeen niet correct is” naar aanleiding waarvan zij het zelfgecreëerde dossier met betrekking tot de betonverharding onontvankelijk heeft verklaard”,* terwijl *“slechts sprake kan zijn van één dossier en dus ook maar één dossiervergoeding diende te worden betaald”*.

De verzoekende partij stelt dat zij één aanvraag heeft ingediend voor:

- 1) het gedeeltelijk regulariseren van een betonverharding van 974 m² op perceel 901b/4;
- 2) het regulariseren van 3 betonnen keermuren op de percelen 301/r/4 en s/4;
- 3) het regulariseren van een klinkerverharding van 2.463 m² op perceel 305/x.

en wijst er op dat dat het feit dat door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ *“aan verzoekende partij alsnog twee verschillende documenten werden*

toegestuurd, enkel de duidelijkheid omtrent het gedeeltelijk karakter van de vergunning benadrukte en geenszins het gesplitst karakter van de aanvraag of de beslissing hieromtrent”.

Volgens de verzoekende partij is *“op beide documenten (van het college) ... echter duidelijk hetzelfde dossiernummer vermeld, nl. “2009/388/pvda”, zodat duidelijk is dat het hier gaat om één en dezelfde beslissing omtrent één en dezelfde aanvraag in één en hetzelfde dossier”.*

De verzoekende partij wijst vervolgens op het ondeelbaar karakter van een stedenbouwkundige vergunning en stelt dat de verwerende partij daarom *“ook niet vermocht te eisen dat (1) een tweede betaling van dossiertaks zou geschieden, (2) een tweede beveiligde zending zou gebeuren, (3) een tweede afschrift van het beroepsschrift aan de gemeente zou gebeuren en (4) een tweede bewijs van betaling dossiertaks zou worden overgemaakt”.*

In ondergeschikte orde voert de verzoekende partij aan dat, *“indien men onmogelijkerwijze toch van oordeel zou zijn dat er sprake zou zijn van twee volledig van elkaar onderscheiden beslissingen waartegen twee beroepsschriften dienden te worden opgestuurd, de verzoekende partij niet in de mogelijkheid werd gesteld om het dossier nog aan te vullen binnen een vervaltermijn van vijftien dagen”.*

In een tweede onderdeel van haar enig middel roept de verzoekende partij in dat zij niet eerder dan op het einde van de hoorzitting, en niet op het ogenblik van het indienen van haar administratief beroepsverzoekschrift, geïnformeerd werd over de intentie om haar administratief beroep in twee dossiers op te splitsen en één dossier onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partij beklagt er zich bovendien over dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op de nota die de verzoekende partij nog heeft opgesteld nadat zij tijdens de hoorzitting geïnformeerd werd over de intentie om het dossier te splitsen.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] één aanvraag heeft ingediend voor het regulariseren van een klinkerverharding, het regulariseren van betonnen keermuren voor de opslag van grind en zand en het regulariseren van een betonverharding.

Zowel het aanvraagformulier, het ontvangsbewijs als de beschrijvende nota, vermelden deze drie deelaspecten.

In alle uitgebrachte adviezen wordt deze aanvraag als één geheel behandeld.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] betekent bij aangetekende brief van 17 februari 2010 echter twee vergunningsbeslissingen van 9 februari 2010 aan de verzoekende partij.

In het beschikkend gedeelte van de eerste beslissing (“Formulier A”) is vermeld:

“...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, tot het deels regulariseren van de betonverharding), die ertoe verplicht is:

“...
...
“...

5° De bestaande, te regulariseren betonverharding met een oppervlakte van 974 m², dient noordelijk op het terrein te worden uitgedroogd over een breedte van minimum 12 meter, teneinde het opgelegd groenscherm in de milieuvergunning klasse 2 over een minimale breedte van 15 meter aan te planten. Langs de oost- en westzijde van dit perceel dient een groenscherm aangeplant te worden voor een breedte van minimum 3 meter.

6° voor het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² en het regulariseren van de betonnen keermuren wordt GEEN stedenbouwkundige vergunning afgeleverd.

...”

In het beschikkend gedeelte van de tweede beslissing (“Formulier C”) is vermeld:

“...

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning tot het regulariseren van de klinkerverharding met een oppervlakte van 2.463 m² en het regulariseren van de betonnen keermuren, omwille van de hierboven vermelde redenen.

...”

Anders dan het beschikkend gedeelte van beide vergunningsbeslissingen is de motivering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ in het overwegend gedeelte van beide beslissingen volledig identiek: zowel de klinkerverharding, de betonnen keermuren als de betonverharding wordt in beide beslissingen besproken.

De tweede beslissing is een “overbodige” beslissing, omdat de eerste beslissing van 9 februari 2010 in het beschikkend gedeelte zowel voorwaardelijk een vergunning verleent voor de betonverharding als een vergunning weigert voor de klinkerverharding en de betonnen keermuren. De tweede beslissing is alleen een bevestiging van deze laatste weigering voor de klinkerverharding en de betonnen keermuren.

De verzoekende partij tekent op 19 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij en vermeldt in haar administratief beroepsverzoekschrift duidelijk dat zij administratief beroep aantekent tegen:

“...

het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ dd. 9 februari 2010 houdende voorwaardelijke vergunning van het gedeeltelijk regulariseren van een betonverharding enerzijds en houdende de weigering van vergunning van het regulariseren van een klinkerverharding en betonnen keermuren anderzijds,

...”

De verzoekende partij citeert in haar administratief beroepsverzoekschrift het beschikkend gedeelte van de eerste beslissing van 9 februari 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████, die zowel voorwaardelijk een vergunning verleent voor bepaalde werken, als een vergunning weigert voor andere werken.

De verzoekende partij vermeldt verder in haar administratief beroepsverzoekschrift dat zij administratief beroep aantekent tegen zowel de onder voorwaarden voor de betonverharding verleende vergunning als tegen de weigering van een vergunning voor de keermuren en de klinkerverharding. In haar administratief beroepsverzoekschrift argumenteert de verzoekende

partij zowel tegen de bij de regularisatie van de betonverharding opgelegde voorwaarden, als tegen de weigering van de regularisatie van de betonnen keermuren en van de klinkerverharding.

De Raad oordeelt dan ook dat de verzoekende partij één aanvraag heeft ingediend met drie verschillende onderdelen en dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ in minstens één beslissing deze aanvraag volledig onderzoekt.

De verzoekende partij heeft administratief beroep aangetekend tegen deze beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ met betrekking tot de drie onderdelen van haar aanvraag.

2.

Krachtens artikel 4.7.21, §1 *in fine* VCRO onderzoekt de deputatie, bij het behandelen van het administratief beroep, de aanvraag volledig.

De verwerende partij heeft, als administratief beroepsorgaan, de aanvraag van de verzoekende partij echter niet volledig onderzocht, maar vastgesteld dat er twee beslissingen bestaan van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████.

Vervolgens beslist de verwerende partij zelf in één beslissing van 12 mei 2010 het administratief beroep van de verzoekende partij te beschouwen als (alleen) een administratief beroep tegen de tweede (overtollige) beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████, waarin alleen een regularisatievergunning voor de klinkerverharding en voor de betonnen keermuren wordt geweigerd, maar heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding niet behandeld in de bestreden beslissing.

Zonder aantoonbare redenen beslist de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding onontvankelijk te verklaren omdat de verzoekende partij maar met één administratief beroepsverzoekschrift administratief beroep heeft aangetekend tegen twee afzonderlijke beslissingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████.

De verwerende partij moest het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding echter samen behandelen met het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de in dezelfde beslissing geweigerde regularisatie voor de klinkerverharding en de betonnen keermuren.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding kunstmatig afgesplitst van het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigering van een regularisatie voor de klinkerverharding en de betonnen keermuren, en heeft dan ook ten onrechte beslist dat het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding onontvankelijk is omwille van de niet-betaling van een dossiervergoeding.

De Raad oordeelt dat dit getuigt van onzorgvuldig bestuur: er is voor de verwerende partij geen enkele reden om het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijk vergunde regularisatie van de betonverharding onontvankelijk te verklaren.

Bovendien heeft de verwerende partij er totaal willekeurig en niet onderbouwd voor gekozen alleen het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigering van de regularisatie voor de klinkerverharding en voor de betonnen keermuren ten gronde te behandelen

en het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de voorwaardelijke regularisatie van de betonverharding onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing niet waarom zij beslist alleen het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigering van een regularisatie voor de klinkerverharding en voor de betonnen keermuren te behandelen.

De vraag of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] één of twee beslissingen genomen heeft, doet niet ter zake, aangezien het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] in de eerste beslissing van 9 februari 2010 beslist heeft over alle onderdelen van de vergunningsaanvraag en de verzoekende partij tegen die beslissing administratief beroep heeft ingesteld.

Dit alles getuigt dus niet van zorgvuldig bestuur en de verwerende partij schendt met de bestreden beslissing dan ook het zorgvuldigheidsbeginsel: de verwerende partij heeft de bevoegdheid om in administratief beroep te beslissen misbruikt door een vergunningsaanvraag willekeurig op te splitsen en afzonderlijk te behandelen.

Het eerste onderdeel van het enig middel van de verzoekende partij is dan ook gegrond.

De Raad onderzoekt het tweede onderdeel van het enig middel niet, omdat het niet kan leiden tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing.

VI. INJUNCTIE

Overeenkomstig artikel 4.8.3, §1, tweede lid, 3° VCRO kan de Raad, naast het bevel om een nieuwe beslissing te nemen binnen een door de Raad te bepalen termijn, de procedurele handelingen omschrijven, die, voorafgaand aan de nieuwe beslissing, moeten worden gesteld.

De Raad beveelt de verwerende partij, bij het nemen van een nieuwe beslissing over het administratief beroep van de verzoekende partij, rekening te houden met de volledige aanvraag van de verzoekende partij.

Los van eventuele vergissingen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED], moet de verwerende partij, bij het nemen van haar beslissing, rekening houden met het principe dat een vergunning één en ondeelbaar is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 12 mei 2010, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ██████ van 9 februari 2010, waarbij aan de verzoekende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt voor het deels regulariseren van de betonverharding, maar de aanvraag tot het regulariseren van een klinkerverharding en van betonnen keermuren niet vergund wordt, onontvankelijk verklaard wordt.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden vanaf de betekening van dit arrest.

De Raad beveelt de verwerende partij, conform artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, bij het nemen van een nieuwe beslissing te handelen zoals bepaald in onderdeel VI van dit arrest.

4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 8 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Eddy STORMS